

Käkisalmen Kaupungin Rouvasväen Yhdistys ry – pj Leena Oikarisen puheenvuoro

Vuonna 1855 näkökulma tasa-arvoon oli tyystin erilainen kuin nyt.

Suomi oli Venäjän suuriruhtinaskunta ja oltiin keskellä Krimin sotaa. Maaliskuussa hallitsijaksi nousi Aleksanteri II, joka lakkautti Venäjältä maaorjuuden 1861. Pari vuotta myöhemmin hyväksyttiin Snellmanin kieliasetus, joka nosti suomen kielen ruotsin kanssa samanarvoiseksi virkakieleksi.

Keskeisimpiä haasteita olivat köyhien lasten pääsy kouluun ja tyttöjen ja naisten kouluttaminen ja sitä tietä mahdollisuus päästä työhön. Toinen ongelma oli sosiaalityö.

Yhdistys perustettiin huolehtimaan köyhäin lasten koulutuksesta. Pesämunan lahjoitti Käkisalmeen karkotettu venäläinen upseeri. Köyhäinkoulun alusta kerrotaan Suomen Julkisissa Sanomissa vuonna 1859 seuraavasti:

”Vaan on täällä pantu muutakin hyvää toimeen; muutamat vallasnaiset kolme vuotta takaperin alkoivat koota rahoja köyhäinkoulun tarpeeksi ja saivat kumminkin niin kauas, että tänä talvena pantiin koulu ylös, jossa opetetaan lukemaan, kirjoittamaan, lukua laskemaan, ompelemaan, pesuja toimittamaan ja m.s. Eivät vanhemmat ensin tahtoneet panna tyttäriänsä kouluun, pelkäsivät että tulevat liian viisaiksi eli, miten sanonen, selviksi; vaan – ei muuta kuin onnea ja menestystä tälle koululle.”

Varsinainen kansakoulu tuli Käkisalmeen v. 1876, ja vuonna 1885 yhdistys perusti Naisten Käsityökoulun. Siitä tuli 30-luvun alussa naiskotiteollisuuskoulu, jonka perillinen edelleen jatkaa toimintaa Mikkelissä.

Vuodesta 1904 yhdistys osallistui seurakunnan diakonissan palkkaukseen ja palkkasi sitten itse sairaanhoitajattaren ja hankki sairaanhoitovälineitä. Myöhemmin yhdistys järjesti asunnon ja maksoi valon myös kaupungin palkkaamalle hoitajalle.

Pitkä matka on siis kuljettu vuodesta 1855 ja yhdistys voi olla ylpeä aktiivisista, aikaansaavista naisistaan.